

SONČNA VRATA

*Sončna Vrata pripeljejo posameznika na Pot Ljubezni in Modrosti. Kdor v sebi odkrije ta
Dva čudovita bisera lahko spozna skrivnost celotnega Vesoljnega reda, od
najmanjših zakonitosti, pa vse do Prasetlobe Večnega Ognja,
kateri napaja vso Neskončnost.*

Onosmil Zlatobor

141. OBJAVA

6. september 2018

ANTIKRIST IN NJEGOVI PREDHODNIKI »Duše žrtve rešujejo grešnike in blažijo Božji srd«

JEZUS: »Svet se je obrnil proti svojemu miru. To ni Moj mir. Moj mir je svet in pravičen mir. Mir sveta pa je mir, ki sloni na nasilju in podkupovanju. Strašno, mar ne? Vse to, se je dogajalo in se še dogaja.

Želel bi vas spomniti na moje prve nareke. Vedno sem govoril, da to ni medsebojni spopad narodov, ampak Satanov boj proti BOGU. To je ena od vojn, ki pripravlja prihod Antikrista, čigar predhodniki so zdaj na delu. Vedno sem trdil, da Satan neti vojne proti duhovom s pomočjo strahot, ki jih prizadene telesom; in da bodo mnogi opešali in popustili, ker so ljudje, ki se ne hranijo več z Milostjo in Vero, preslabotni, da bi se mogli upirati zlu. Rekel sem, da se bodo zaradi žrtv Dobrih tudi moji angeli borili, da zli duhovi ne bi izpeljali splošnega pokola človeškega rodu.

Kar zadeva Kristjane, sem še posebej rekel, da jih čaka kazen, če ne bodo znali prav sodelovati s prvo milostjo in se bodo potem, ko so častili namesto BOGA človeka, ki je le malik, ter se mu posredno udinjali, tudi sami začeli posluževati njegovih krvoločnih metod.

Človek se na milost odziva tako, da si prizadeva za Dobro, ne pa da zdrkne in se usmeri k slabemu. Tudi vi ste uživali, preklinjali, sovražili, postali ste Judeži svojega malega učitelja in njegovih najbližjih. Včeraj, še včeraj ste bili sklonjeni kakor sužnji, danes pa že preklinjajoč, držite iztegnjene pesti, da bi z iztegnjenimi kremplji pograbili tisto, na kar ste včeraj z obžalovanjem gledali, kako je v posesti drugih. Rekel sem, da bo ta kazen v tem, da bo strahote spoznala vsa dežela. Strahote, o katerih bi mogli misliti, da so vročične blodnje. Vidite, ali ni to postalo resnica? Toda, ali se boste kaj poboljšali?

Farizeji, pismouki in saduceji Mojega časa so doživeli otipljive sadove svojih ponavljanih grehov: Izrael je ponižan, preganjan, pod tujim gospostvom, razkropljen jokaje govoril: „To je kazen, ker nismo bili več pravi Božji otroci.“ In vendar se skoraj nihče od vodilnih ni spreobrnil k Meni. Vabil sem in grajal; bil sem nežen pa tudi strog, popustljiv in vztrajen; znal sem se nasmehniti in bil sem žalosten; po potrebi nisem odlašal s čudežem, nisem bil neobčutljiv za njihovo željo, da bi čudež storil: vse to z namenom, da bi jih ganil in prepričal. Dosegel pa sem samo, da so še bolj, še popolneje barantali s Satanom. Prišli so do tega, da so teptali preroke, zanikali, da nisem Kristus, čeprav so o tem govorila dejstva, ki so potrjevala prerokbe, in naposled so ubili MENE — BOŽJO BESEDO.

Sedaj se dogaja isto. Če gledamo na splošno ali v manjšem obsegu na družbeno življenje ali življenje posameznikov, devetdeset odstotkov ljudi živi kot tedanji farizeji in se ravna po istih miselnih vzorcih. Privatne koristi, ošabnost, trdosrčnost, nečistost, skopost, požrešnost in vse druge oblike sebičnosti so temelj, na katerem sloni vaše življenje in so postava, po kateri se ravnate. Nikar se ne zgražajte nad trdosrčnostjo farizeja Izmaela Ben Fabija, ki je okrutno ravnal s svojim zgaranim služabnikom. Isto

počnete vi s tistimi, ki vam niso več potrebni. Ljubezen in Ljubezen sta v vas mrtvi. Ljubite edino le sami sebe (tukaj se odraža zabloda: sebe moraš imeti rad, da lahko imaš rad druge).

Sedaj pa vam povem tole: Ljubezen, ki je vi ne marate, se razliva ravno na te, ki jih vi prezirate, zapuščate, se jim posmehujete, potem ko ste jih morda še kako izkoriščali. To so tisti, ki živijo edino za Ljubezen in s tem ko Ljubijo BOGA bolj kakor sami sebe, Ljubijo tudi vas bolj kot sami sebe. Ljubijo vas, kakor ljubi Bog in vam pomagajo Duhovno in materialno. Toda vi tega nič ne veste, ne razumete ničesar in v zvezi s tem ničesar ne sprašujete. Bog pa ve, vidi, razume, ne da bi po tem vpraševal. Ve, zakaj je nad vami najvišje usmiljenje. Zaradi njih, teh ljubeznivih in Dobrih Duš, ki Ljubijo MENE in Ljubijo tudi vas in jim je Ljubezen smisel življenja. Ne ljubijo vas zaradi vas samih, ampak da storijo, kar je MENI všeč.

Si vi sploh lahko predstavljate, koliko solza, bolečin, pokore, žrtev velja, da sploh lahko bivate. Prepričani ste, da vam je življenje podarila mati, ki vas je rodila, in oče, ki vam je služil kruh. Da. Če na te stvari gledate kakor živali, potem življenje izvira od tu. A življenje, pravo življenje živite po zaslugi teh (Duš Žrtev), da, bi imeli čas za spreobrnjenje. Mnogi od vas ne umirajo za vedno, ker so se ti, vam nepoznani junaki, postavili med vas in Boga in z dvignjenimi rokami odvrčajo Božje kazni in tako v vaše, od moralnih bolezni izsušene žile dajejo Duhovno transfuzijo krvi, ki se pretaka v velikem mističnem Telesu — MILOSTI. Dobro se do vas zlih preceja skozi cedilo njihovega žrtvovanega jaza.«

»Kaj zmoreta Molitev in Trpljenje?«

JEZUS: »Ni še dolgo tega, kar sem ti bil rekel, da mi pomagaj reševati tiste, ki so zagrešili poslednji greh. Toda ti tega, kar sem hotel s tem povedati, nisi razumela. Molila si pa le.

In to je dovolj, kajti dejansko je nujno le, da JAZ vse razumem. Vam, otroci moji, pa ni potrebno popolno razodetje. Vse, kar vam pripovedujem, je dar, do katerega nimate pravice; dar, ki ga LJUBEČI OČE sam od sebe daje svojim najbolj ljubljnim. MOJEMU SRCU je ljubo, da se vam zaupam, da vas primem za roko in vas povedem v skrivnosti, ki jih skrivajo NEBESA. Toda tega ne smete zahtevati. Kako lepo je, da vam BOG zaupa in prav tako lepo je, da ste, otročiči, popolnoma vdani svojemu NEBEŠKEMU OČETU, ki ravna kakor ve, da je prav; otroci pa se dajo voditi, ne da bi hoteli vedeti, kam jih OČE vodi.

Počutite se varni, otroci. JAZ vas vodim po poteh, ki vodijo k DOBREMU. VAŠ OČE hoče le vaše Dobro. Veselje MOJEGA SRCA so tako Duše, ki Meni zaupajo, kakor Duše, ki jim Jaz zaupam (svoje skrivnosti). Najvišja Popolnost je: zaupati in biti zaupnik. Tedaj ste učenci, ki so že sposobni opravljati dela v Učiteljevem imenu in malčki, ki pustijo, da jih vodi LJUBEČI OČE. Tedaj ste moja uteha in moje veselje. V svetu, kakršen je vaš, tako težko najdem učljive Duše. Tudi v otrocih je vedno težje najti Otroške Duše. Tako močno vas je pokvaril dih Zveri, ki je v vas ubil Preprostost, Zaupanje, Nedolžnost, kjer sem lahko počival; na žalost se je to zgodilo tudi v Dušah otrok.

Včeraj ti, Marija, nisem nič rekel in ti si se vznemirila, kakor da bi bila izgubila pot. Toda Jaz nisem samo tvoj Učitelj. Jaz sem tudi tvoj Zdravnik, in zdravnik ne samo DUHA, temveč tudi tvojega telesa.

Včeraj sem videl, da si preveč utrujena in sem molčal ter prihranil besede za danes. Toliko ti imam povedati. Ne želim, da moj mali glasnik obnemore od napora, ki presega njegove moči. Danes govorim za včeraj in za danes.

Molila, darovala si in trpela po moji želji, da bi preprečila, da bi ljudje zagrešili poslednji greh. In to si dosegla, čeprav si mislila nekaj drugega. Poslednji greh je v nečem drugem. Dobrim Dušam sem navdihnil željo, da bi Molile in Trpele v ta namen, ker je bilo potrebno veliko, veliko, veliko napora, da bi

premaga to nevarnost. Tudi sedaj je še vedno potrebno veliko, veliko, veliko napora, da bi zadevo pripeljali do konca brez škode, da se ne bi poslabšalo stanje, ki ga je povzročilo prvo zlo.

Včeraj je bilo Moje edino znamenje, da sem s teboj, da bi ti bil LUČ in GLAS, to, da sem ti vodil roko, da je odprla Knjigo na straneh, ki premoščajo stoletja in govorijo o sedanjem trenutku. Brala jih bova skupaj in Jaz ti jih bom razlagal. Toda že včeraj si spoznala, da je bil v njih „danes“.

Preprečeno je bilo veliko zlo, Marija, veliko zlo. Usmilil sem se vas, naroda, ki imate napačno krščanski Rim za svoje SRCE. Vendar je potrebno zdaj bolj kakor kdaj koli prej veliko Moliti in Trpeti, Marija, in delati za to, da bi tudi drugi Molili in Trpeli, če bi bilo mogoče — to pa je najtežje, ker je junakov v Trpljenju tako malo, da bi premagano „veliko zlo“ kakor strupena rastlina ponovno ne pognalo v tisočeri majhnih poganjkih, kar bi se potem končalo tako, da bi nastal preklet gozd, v katerem bi vsi končali v nepopisnih strahotah.

Usmilil sem se vas. Toda gorje vam, moje ljudstvo, če boste na to Usmiljenje, ki je obšlo pravičnost zaradi mojih vztrajnih Molitev, Molitve moje Matere, Zavetnikov, Duš Žrtev, odgovorili z dejanji, ki bi razvrednotila MOJO MILOST. Gorje, če bo za enkratno velikim samozavestnim malikovalskim češčenjem samega sebe (autoidolatrijo) nastopila velika, številčno zelo razširjena autoidolatrija.

Bog je samo eden, JAZ sem in ni drugega Boga razen MENE. Tega vas moram spomniti. Bog je POTRPEŽLIV, toda v svoji Neskončni Potrpežljivosti ni nezvest samemu Sebi. In grešil bi, ko v svoji Potrpežljivosti ne bi posegel in rekel: "Dovolj!" in bi tako postal indiferenten v spoštovanju samega Sebe. Namesto velikega malika, ki se je zrušil, ne postavljajte številnih manjših malikov, ki so vsi obloženi s samimi satanskimi znamenji nečistosti, napuha, prevare, predrznosti in podobnimi.

Če boste dobri, vas bom popolnoma odrešil. To vam obljubljam in to je BOŽJA OBLJUBA. V svoji Modrosti, ki ji ni nič prikrito tudi najbolj temni zločini in najbolj neznatni človeški vzgibi ne, ne pričakujem, da bo vse ljudstvo popolno. Ko bi čakal, da vas bom nagradil, ko boste vsi prišli do Dobrete, vas nikoli ne bi nagradil. Toda, če je že neizbežno, da nekdo pogrēši, bi morala biti večina takšna, da bi primorala poglavarje, naj se tako vedejo, kot je primerno za mojo nagrado. Dobro pomnite, s tem je tako: voditelji počenjajo grehe, množica pa jih s svojimi manjšimi grehi sili k večjim grehom.

Za sedaj dovolj, Duša moja. Pozneje bova ponovno skupaj brala preroka Izaijo kakor v sinagogi in v templju. Razlagal ti ga bom Jaz.«

Maria Valtorta: Antikrist in njegovi predhodniki (str. 180 - 188)